

marked for den danske svineeksport, fordi de engelske forbrugere har stillet krav om, at hvis de danske svineproducenter ikke kunne levere et produkt, der var produceret på en anden måde, inden en vis tid, røg de danske produkter ud af kølediskene hos Mark & Spencer, som er det mest prominente udsalgssted i England.

Og endnu en melding til de samme partier: I Japan, som er det næststørste eksportmarked, er man også begyndt at skærpe kravene. Det er sådan, at i dag kan Danmark ikke levere de svin, man ønsker her, og det har betydet, at et land, som ikke tidligere har eksporteret grise, nemlig Australien, nu begynder at levere vestaustralske grise til det japanske marked. Så hvis man skal fastholde de eksportmarkeder, som Danmark stort set har eneret på i EU, fordi vi bl.a. er fri for Aujeszky's svinepest, er det nødvendigt, at der kommer mange flere produkter på markedet, og her må man sige, at hverken det offentlige eller erhvervet selv har set skriften på væggen.

Vi kan se det helt tydeligt med hensyn til den økologiske produktion, hvor vi i dag har tomme hylder i et omfang, som man aldrig havde troet muligt. Man skal jage ned i supermarkedet inden kl. 11.00 for at få en liter økologisk mælk, og producenterne af frilandsgrise kan slet ikke følge med og levere i forhold til efterspørgslen. Det vil sige, at den såkaldte markedsøkonomi og den fri styring af landbruget ingen chancer har for at følge med i øjeblikket, og derfor er det nødvendigt, at der sættes ind med lovgivning og med en aktionsplan.

Når det så er sagt, vender jeg tilbage til forslagens indhold. Vi støtter forslaget – forstået på den måde, at jeg i udvalgsarbejdet vil lægge vægt på, at der bliver en opdeling af lovgivningen, når det drejer sig om drægtige søer og diegivende søer. Det er nemlig væsentlig vanskeligere at løse problemerne vedrørende løsgående, diegivende søer end vedrørende drægtige søer, og der er ingen grund til, at de drægtige søer skal vente på, at problemerne med de diegivende søer bliver løst.

Med hensyn til de drægtige søer tror jeg, det vil være rigtigt at sætte et tidspunkt for stop for nybyggeri til drægtige søer. Jeg tror, at man inden for en overskuelig tid kan finde nogle systemer, der er rimelige, og som fungerer, og hvis vi ikke får sat et stop for nybyggeri, er man bundet med hensyn til inventaret i hvert fald 10 år frem, selv om man belåner det op til 15-30 år, og når det drejer sig om bygningerne, er man bundet 20-30 år frem, hvis der ikke er taget hen-

syn til alternative opstaldninger. Derfor er det vigtigt at have det perspektiv med i billedet.

Når det drejer sig om de diegivende søer, vil jeg sige, at jeg ikke tror på, at det inden for en overskuelig tid kan lade sig gøre at finde frem til et omfattende staldsystem gennem en lovgivning, som alle skal rette sig efter. Det hænger sammen med, som det også har været nævnt af andre, at her er driftsmetoderne afgørende vigtige, og jeg tror, man skulle lande på noget i retning af det svenske system, hvor man tillader det, der hedder fiksering i boks. Det vil sige, at man sætter et lillebitte fængsel ned over soen under faringen, så hun ikke kan vende sig og ikke vælter og derved klemmer grisene. Man kan redde mange smågrise på den måde, og det kunne være en løsning.

Men jeg vil også gerne sige, at det er problematisk bare at lave en lovgivning om at slippe søerne løs. Det er rigtigt, at det ikke altid umiddelbart er lykken at være en løs so i flok, hvis systemet ikke fungerer. Det kan faktisk være sådan, at søerne kan gå så vidt som til at slå hinanden ihjel, og derfor er der brug for et udviklingsarbejde. Jeg må vende tilbage lidt senere med en ekstra pointe.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det skulle der også blive mulighed for, for min bemærkning er netop til Enhedslistens ordfører.

Der blev sagt helt klart og tydeligt som indvending mod det, jeg sagde, at man ikke kan forvente, at danskerne skal stå nede ved køledisken og tage stilling til det ene og til det andet, og at vi derfor er nødt til at lovgive om det her i Folketinget. Det blev også nævnt, at i og med at vi her i Folketinget ikke kan finde ud af, hvad der er bindsel, boks og bøjler og sådan noget, hvordan skal forbrugerne så kunne finde ud af det? Det er jeg for så vidt enig i.

Men så blev der sagt efterfølgende, at i England stiller forbrugerne store krav og i Japan bliver der stillet store krav, og at hvis vi ikke omstiller os, kan vi ikke være med. Vil det sige, at forbrugerne i England og Japan godt kan finde ud af at stille de krav og godt kan finde ud af at vælge kødet i kølemontren, men at Enhedslisten ikke mener, at den danske befolkning er i stand til at træffe det valg? Det er lidt besynderligt. Med hensyn til f.eks. æg har vi jo både buræg, økologiske æg, biodynamiske æg, æg fra fritgående høns osv. osv. Der er en hel stribe forskellige æg, og dem kan forbrugerne jo godt